

Dračí
Doupě plus

čaroděj

Fantasy hra na hrdiny

příručka povolání

Čaroděj

verze 1.0

edice B

Obsah

O čarodějích	3	Magie pomocníků	20
Čarodějské schopnosti	5	Shrnutí	21
Astrální sféry	5	Zaslechnutí kouzla	21
Využití sfér	5	Mechanismy	21
Zaostření vůle	5	Shrnutí	22
Magenergie	6	Oborové schopnosti	22
Astrální půlnoc	7	Praxe	23
Shrnutí	7	Značení	23
Čarování	7	Seznam	23
Obory kouzel	7	Shrnutí	24
Profil čaroděje	8	Mentální souboj	24
Označení kouzel	9	O souboji duší	24
Studium kouzel	9	Začátek mentálního souboje	25
Sesílání kouzel	10	Mechanismy	26
Odolávání magii	12	Mentální praktiky	28
Kouzla v boji	13	Seznam mentálních praktik	29
Součinnost kouzel	14	Shrnutí	31
Shrnutí	14	Grimoár	32
Lámání kouzel	14	Poznámky	32
Parametrizace kouzel	14	Práce s teplotou	32
Hod na lámání	14	Práce s objemem	32
Podmínky lámání	14	Ochranná magie	33
Varianty lámání	15	Priorita pocitu	33
Lámání kouzel a boj	16	Útočná magie	33
Shrnutí	16	Kouzla přímá a nepřímá	33
Hůl	16	Součinnost kouzel	33
Tvorba hole	16	Prodlužování doby trvání	33
Hůl a boj	16	Časoprostorová magie	35
Hůl a důstojnost	18	Energetická magie	45
Hůl a sesílání kouzel	18	Materiální magie	57
Prodloužená ruka	18	Investigativní magie	69
Shrnutí	18	Mentální magie	81
Čarodějovi pomocníci	19	Vitální magie	91
Přivolání pomocníka	19	Rejstřík kouzel	104
Podrobněji o pomocnících	19	Abecední seznam kouzel	104
Postup pomocníků	20	Seznam kouzel dle oborů	
Komunikace s pomocníkem	20	a požadavků na magenergii	106

Autoři: Petr Machata, Stanislav Nowak

Příběhy: Jan Vávra

Koordinátoři projektu: Martin Landa, Jan Ostatek, Jiřina Vorlová

Obálka: Tomáš Kučerovský

Ilustrace: Tomáš Kučerovský

ISBN 978-80-85979-64-0

©2004–2012 ALTAR

Dračí doupě®, DrD™ a ALTAR® jsou zapsané ochranné známky nakladatelství ALTAR.

O čarodějích

Nechčeš-li být bit, najmi bojovníka. Nechčeš-li se ve světě ztratit, vyhledej hraničáře. Nechčeš-li mít potíže, vyhýbej se čarodějům.

Erik z Mediasu, Sborník lidové moudrosti

Aby se jeden stal čarodějem, k tomu nestačí pouhé impulzivní rozhodnutí. Čarodějové se rekrutují jen z těch, kteří u sebe již během dětských let objeví talent. Talent na magii. Avšak ani samotný talent není všechno. Teprve rozvinutím tohoto talentu a posílením jednotlivých jeho aspektů vznikne skutečný čaroděj.

Čarodějové pracují s magickou energií v její pravé podobě. Získávají ji z astrálních světů, jež obklopují fyzickou zemi. Tok této ryzí a nevázané energie dokážou směřovat a tvarovat, umějí ji zemnit a přizpůsobit svým konkrétním potřebám, podřídit své vůli a uplést z ní zaklínadlo.

Ovšem k uskutečnění vize mistra, dokonalého ve všech čarodějských umech, vede dlouhá a trnitá cesta. Cesta studia, vysedávání v knihovnách a louskání mnohdy nezáživných teoretických prací, memorování grimoárů a luštění rukopisů. A řady pokusů a omylů. Každá nová schopnost, každé jedno kouzlo, které se čaroděj naučí, je zapláceno krví.

Tato cesta se při nejlepší vůli nedá nazvat procházkou růžovou zahradou. A až dospěje student ke svému prvnímu

kouzlu, tomu nejzákladnějšímu ze základních, jen s hrůzou zjišťuje, kolik práce ho to už stálo, a kolik práce a odříkání ho to ještě stát bude, aby stanul na vrcholu. Ale na jakém vrcholu? Není to nic jiného, než postupný tábor na nekočné skalní stěně, ze kterého je vidět o něco dále. Cesta magie je cestou neustálého zkoumání, nekonečné práce a tvrdého boje se sebou samým. A pochopitelně, ryzí radosti z objevování.

Jen ti nejsilnější dokážou tuto cestu absolvovat a jen těm bude umožněno stát se ze zeleného nováčka mistrem. Z nováčka, pečlivě artikulujiícího, aby ani hláška nepadla mimo své správné místo, aby ani jedno gesto nebylo vedené jinak, než podle Grimoáru věd tajemných (edice XVI., opravená), v mistra, který ví, že na tom všem zase tolik nezáleží, a že je to stejně jen klíše udržované tradicí.

Objev

Jasná záře Alonsa oslepila, vír záblesků a jisker ho omámil a zmátl. Na krátký okamžik si připadal lehký, téměř nemotný, jak tak plul mořem světél... pak dopadl na studené kameny a zmocnila se ho nevolnost. Dopotácel se k polorozbořené stěně a opřel se o ni čelem. Přijemně to studilo.

„Alonso,“ zaslechl mistra Delaria, „citlivý mladík. Teleportaci snášel vždy špatně.“

„Zvykne si,“ odvětila věčně opodál stojící žena. Alonso poznal po hlase Annu, další vysoce postavenou čarodějkou. Povzdechl si a napřimil se, překonávaje potřebu zvracet. Přidržel si větrem vzdouvané roucho a vykročil k dvojici čarodějí.

Rozvaliny byly temné a nevlidné. Jak mladík klopýtal po vyvrácených dlaždicích, všiml si podivných propletenců dávno zapomenutých symbolů a run vyrytých v kameni. Bylo šero, vlastně skoro tma – okolo osvětloval matně zářící krystal z Delariovy hole.

Magický portál za Alonsovými zády zazářil, a když se mladík otočil, spatřil z něj vycházet dívku. Ten pohled mu jako vždy vyrazil dech.

„Laela,“ komentoval opět mistr Delarius. „Elfka, z La' Maerthu. Nadaná, chytrá, krásná – znáte přece ten typ.“

Anna se potutelně usmála, když viděla Alonsův upřený pohled. Laela odhodila z čela pramen světlých kadeří, urovnala si bílé šaty a vykročila k nim.

„Dámy a pane,“ řekl Delarius, „vítejte v ruinách Thurgurasu, jednoho z nejstrašnějších a nejnevkusnějších míst tohoto světa. Průzkum, který povedeme, má za úkol nalézt ložiska residuální magenergie. Pokud vám z toho nebude dvakrát dobře, nelekejte se – toto místo nepamatuje právě ty nejsvětější časy. Pane Alonso, jistě se rád budete držet slečny Laely. Dejme se do práce.“

Vítr kvílel mezi rozpadlými stěnami a omšelými sloupy z černých kvádrů. Dali se do práce.

* * *

„Co tě přivedlo na Akademii?“ osmělil se Alonso.

Elfka ho nevnímala, soustředěně přecházela z místa na místo, s prsty přitisknutými ke spánkům. Oči měla zavřené – mladík nechápal, jaktože už dávno do ničeho nevrazila.

„Chci říct,“ pokračoval, „vy elfové přece na lidské školy moc nedáte, ne?“

Ticho. Soustředěný výraz, prsty na spáncích.

„Taký jsem slyšel,“ řekl Alonso trochu nakvašeně, „že se bereš moc vážně. Jenom protože jsi elfka, máš studijní úspěchy a jsi... no... nevypadáš nejhuř, tak to ještě neznamená, že –“

Zajíkl se, když klopýtl o kus roztříštěné sloupové hlávici. Dívka šla dál, ladně, bez zaváhání. Rozčílilo ho to.

„Neznamená to,“ dokončil, „že na mě budeš kašlat! Už asi půl hodiny se tu s tebou snažím konverzovat, rozumíš? Takže kdybys mi chvíli mohla věnovat pozornost!“

Zastavila se. Stála teď v mělké prohlubni, zády k němu – byla nehybná jako socha. Alonsa se zmocnil zvláštní pocit, podivné mrazení, které se objevilo v hlavě, rychle však směřovalo do žaludku.

„Hele,“ zakoktal zaraženě, „nechtěl jsem tě nijak urazit, ale...“

Pomalu se otočila. Oči měla stále zavřené, ruce však již spustila volně podél boků. Když se k němu postavila čelem, Alonso si všiml, že se slabě chvěje. I on sám se trásl, srdce se mu rozbušilo.

Otevřela oči. Byly celé černé.

* * *

Ten výkřik byl slabý a krátký, Delariovi však stačil k tomu, aby v něm vycítil strach. Podíval se na Annu. Oba čarodějové na sebe kývli a rozeběhli se za zvukem.

Když dorazili k oběma novicům, naskytl se jim zvláštní pohled. Laela stála uprostřed prohlubně, ruce měla křečovitě sevřené v pěst a celá se třásla. Alonso na ni vyděšeně zíral, díval se přímo do černých očních důlků. Po bílých sátech šplhaly dříve pokroucené pramínky čehosi černého a lesklého.

Delarius vykřikl zaklínadlo. Šero na chvíli rozptýlil jasný záblesk, Laelu jako by něco udeřilo a odhodilo ji to dozadu. V tutéž chvíli se ozval sytý Annin hlas, čarodějka napřáhla hůl a dívku obklopila aura mihotavého světla – místo aby tvrdě dopadla na kamenné dlaždice, jen se na ně pomalu snesla. Anna pohlédla vyčítavě na Delaria.

Ten si jí nevšímal. Nevšímal si ani Alonsa, dokonce ani Laely, která teď ležela v bezvědomí na zemi. Místo toho poklekl a upřeně zíral na místo, kde dívka ještě před chvílí stála.

Mezi popraskanými dlaždicemi tu bublala a stříkala zvláštní tekutina. Byla černá a na pohled mazlavá. Delarius do toho úkazu vpíjel oči.

„Neměl by ses tolik přibližovat“, varovala ho Anna, která mu nahlížela přes rameno. „Ať je to cokoli – nepokoušej to.“

„Co se to děje,“ zaspal Alonso. „Mistře? Co se stalo Laele? Co je to... co je to za věc?“

Delarius trhnul hlavou a vstal. Udělal pár kroků vzad, odstoupil od temné louže, která jako by se stále neznatelně rozšiřovala. „Nevím,“ řekl rázně, „ale mám v plánu to zjistit.“

Bylo ticho, i vítr jako by o něco zeslábl. Laela se náhle pohnula a zamrkala. Alonso s potěšením shledal, že oči už má zase normální – modré a krásné. „Je ti dobře, děvče?“ zeptala se Anna.

Elfka se opatrně postavila. Stále se třásla – teď už však pouze zimou. „Něco se mi stalo,“ řekla zastřeným hlasem. „Myslím, že se tu něco...“

Zadívala se na černou tekutinu, Anna k ní však přistoupila a odtáhla ji stranou. „Pokud chceš něco dělat,“ sykla přes rameno na Delaria, „udělej to rychle. Musíme je odsud oba rychle dostat, než se tu z toho pomátanou. To byl nápad, Delarie, brát studenty do Thurgurasu...“

„Škola života,“ pokrčil mistr ramený. „Alonso? Podej mi prosím něco, do čeho bych mohl tu věc nabrat. Nosíš s sebou přece pořád nějaké baňky a lahvičky, ne?“

„Ale pane,“ osmělil se mladík. „přece to nechcete brát s sebou... Paní Anna přece říkala, že bychom takové věci neměli pokoušet...“

„Paní Anna to tak nemyslela. My jsme čarodějové, Alonso. Kdybychom se báli věci pokoušet, skončili bychom jako opatrní zbabělci. Jako nějáci... theurgové.“ Poslední slovo pronesl se zvláštním odporem.

Alonso už neřekl nic.

* * *

Rozvaliny Thurgurasu opustili za soumraku – Alonso, Laela, Anna, Delarius a flakónek zvláštní, vřící černé kapaliny. Tenhle den se, na rozdíl od těch, které měly následovat, nikdy do historie nezapsal – a to přesto, že tehdy to svým způsobem všechno začalo.

Čarodějské schopnosti

Elicia přiblížila ruce k baňce. Jak se její dlaně pomalu svíraly okolo skleněné nádoby, v místnosti jako by přibývalo stínů. Byl slyšet neznatelný monotónní hukot. Eliciina černá kočka si lhostejně lízala tlapku.

„Co cítíš?“ zašeptal nedočkavě Delarius.

„Trpělivost, kolego,“ odbyla ho bílá žena přísně. Její pohrublá tvář byla strnulá, jen víčka zavřených očí se slabě chvěla.

„Co to dělá?“ zašeptal Alonso, který nahlížel spolu s Laelou čarodějce přes rameno. „Co je to za zaklínadlo?“

„Žádné zaklínadlo, mladý muži,“ řekla Elicia úsečně, aniž by se obtěžovala na učeně pohlédnout. „Jen cit. Až budeš skutečným čarodějem, pochopíš...“

Její hlas přerušilo zasyčení – ten zvuk vydala kočka, která teď upřeně zírala na černou kapalinu. „Ožilo to,“ vyhrkla čarodějka změněným hlasem, „cítím život... a sílu a moc... a...“

Kapalina začala prudce vřít, z hrdla baňky vylétlo několik temných kapek. Jedna z nich přistála na zádech kočky – ta vyděšeně zavřískla a se zježenými chlupy seskočila ze stolu. Alonso bezděčně ucukl.

„...a už nic, co bych se nebála vyslovit,“ dokončila tiše mistryně.

Tato část Příručky čaroděje je celá věnována herním mechanismům. Nečeká tě tu žádný popis konkrétních kouzel – tomu je věnována až následující část Grimoár. Již předtím se však dočeš, jak se kouzla dělí do jednotlivých oborů, co všechno takové sesílání kouzel znamená, co je k němu potřeba, jak probíhá a že se k němu vážou další čarodějské schopnosti – zaslechnutí a lámání kouzel. Celá jedna rozsáhlá kapitola je věnována mentálnímu souboji, jedné z nejobávanějších schopností čaroděje. Dovíš se, že čaroděj je často provázen svým pomocníčkem a jak ho získává. A konečně je tu popis toho, co v očích veřejnosti dělá čaroděje čarodějem – jeho hole.

ASTRÁLNÍ SFÉRY

Mistři čarodějové už v dávných dobách přišli na to, že mimo fyzický svět, ve kterém se děje většina obyčejných věcí, existuje ještě svět *astrální*. Mistřům se zatím nepodařilo objevit smysl tohoto světa ani jeho původ, přesto se jej naučili využívat. Práce čaroděje není bez tohoto média myslitelná.

Astrální svět se dělí na jednotlivé úrovně, nebo též *sféry*. Čím je čaroděj zkušenější, tím výše do astrálních sfér dokáže dosáhnout. Předpokládá se, že sfér je celkem jedenadvacet, protože žádnému z mistrů se nepodařilo prorazit do sféry vyšší.

Využití sfér

Astrální sféry obsahují velké množství surové magické energie, ze které se tvoří a uplétají zaklínadla. Adept umě-

ní magického u sebe už v útlém dětství vypožoruje schopnost pronikat do sfér a energii si odtamtud získávat. Když se potom dostane do učení k některému mistrovi, naučí se s magickou astrální energií pracovat jemně a využívat ji správným způsobem. Kouzla, která dříve sesílal spíše intuitivně, nabudou na síle a jejich moc postupně vzroste.

Astrální energii, kterou čarodějové používají při vytváření magických efektů, nazývají *magenergie*. Z astrálu ji získávají při složitém mentálním cvičení, za plného transu (viz Příručka pro hráče), při takzvaném *zaostření vůle*.

Zaostření vůle

Alonso se držel oběma rukama za hlavu a kýval se na židli sem a tam. Mistr Dorset ho zkoumavě pozoroval.

„Bylo to... šílené,“ zopakoval učen slabým hlasem. „Měl jsem halucinace... jako by někdo vzal obsah mojí hlavy a vylil mi ho přímo před oči...“

Dorsetova už tak dost přísná tvář se ještě více zachmuřila. „Nemluv o svých vizích, hochu, buď tak hodný. Fantazírování přenechej theurgům, takovými bludy se tu nezabýváme. Radši mi řekni, co ti sféry opravdu daly.“

Mladík vzhlédl. „Myslím,“ řekl po dlouhé odmlce, „myslím, že snad...“

Nedokončil větu. Místo toho zvedl ruku před sebe, zkrivil prsty do podivného gesta a zašeptal formuli.

Oba muže oslnil prudký záblesk. Alonso vytřeštil oči na svoji dlan, ze které teď stoupal pramínek kouře. Mezi prsty mu přebíhaly modré jiskřičky, syčely a zářily opalizujícím světlem.

„Získal jsi energii,“ pousmál se mistr. „To jediné ti sféry mohou dát. Nikdy od nich nechtěj víc.“

Zaostření vůle je speciální mentální cvičení, které čarodějové provádějí zpravidla jednou denně, obvykle hned po ránu, dokud jsou čerství. Nemusejí jej praktikovat každý den, je to však jediný způsob, jak získat magenergie.

Při zaostření vůle se čaroděj maximálně koncentruje. Snaží se uvést své tělo do stavu, kterému se říká trans. V tomto stavu nevnímá nic, jen všeobíhající ticho astrálního prostoru, ve kterém energii nabírá. V tuto chvíli mu není nic vzdálenější než jeho fyzické tělo. Vůbec je nevnímá a svůj trans by nepřerušil, ani kdyby na něj někdo zaútočil nebo jej dokonce poranil.

Transu umí čaroděj dosáhnout v rozličných polohách. Obvykle se o zaostření vůle pokouší vsedě či vleže, ale není žádná předepsaná poloha. Nejdůležitější je pohodlí – dosáhnout transu při jízdě ve voze, či dokonce na kozlíku, je možné, i když značně obtížné. Rozhodně to však nejde vestoje uprostřed rozjásané a rozezpívané hospody.

Zaostření vůle trvá půl hodiny. Je stejně únavné jako běh.

Doba Zaostření vůle = +45 (30 minut)

Magenergie

Při zaostření vůle získává čaroděj z astrálních sfér energii pro kouzlení – magenergii. Čaroděj dokáže magenergii ze sfér čerpat jen jednou denně, konkrétně jednou mezi dvěma astrálními půlnocemi. O tomto zvláštním okamžiku se dočtete v následující sekci.

Při zaostření vůle po napojení se na sféry veškerá dosavadní čarodějova magenergie unikne do astrálního světa, teprve potom se čaroděj snaží novou navázat. Pokud se pokusí čerpat magenergii dříve, než nastane půlnoční obnova astrální energie, o svou dosavadní magenergii sice přijde, ale žádnou novou se mu nepodaří získat.

Čaroděj si může svou magenergii ponechat i několik dní, pokud ji nevyčerpá. Nemusí zaostřovat vůli každý den.

Magenergii značíme zkratkou mg. Její jednotkou je jeden mag, značka mg.

Příklad: Zápis 3 mg značí tři magy magenergie.

Množství magenergie, kterou dokáže čaroděj zaostřením vůle získat, se určí takto:

Magenergie = Vol + 5

Toto číslo se pomocí Tabulky zranění a únavy v Příručce pro hráče převede na skutečnou hodnotu počtu magů.

Příklad: Hobití čaroděj Marian Tráva má Vůli +6. Jeho denní přiděl magenergie tedy bude:

Magenergie = +6 + 5 = +11 (11 mg)

Jiný příklad: Čarodějka Magdalene má Vůli +9. Její magenergie tedy je:

Magenergie = +9 + 5 = +14 (16 mg)

Kvalita magenergie

Na začátku své kariéry čaroděj ze sfér dostává magenergii jen pramálo kvalitní. Je rád, že získá vůbec nějakou, a tak si příliš nevybírá a bere, co je k dispozici. Jak jeho zkušenosti rostou, dovede rozpoznat nevhodnou magenergii, a odfiltrovat ji. S pomocí takto očištěné magenergie potom dokáže sesílat mocnější zaklínadla.

Mezi *Kvalitou magenergie* a úrovní čaroděje existuje přímá souvislost:

Kvalita magenergie = úroveň čaroděje

Ve skutečnosti je totiž Kvalita magenergie zároveň pořadím sféry, ze které ji čaroděj čerpá. Proto s čarodějovou úrovní roste takto přímo – zkušený čaroděj se zkrátka dostane do vyšších sfér a získává z nich lepší magenergii.

Příklad: Marian Tráva je na čtvrté úrovni. Proto získává magenergii ze čtvrté sféry, magenergii s Kvalitou 4.

Získávání nekvalitní magenergie

Často se čaroději přihodí, že nepotřebuje magenergii nikterak kvalitní, zato jí potřebuje hodně. Rezignuje tedy na

obtížné získávání kvalitní a čisté magenergie a bere všechnu magenergii, kterou může.

Tento přístup vlastně znamená, že čaroděj nenavštíví nejvyšší sféru, kterou může, aby mu magenergie poskytla, ale vstoupí do některé nižší, a protože mu to jeho moc umožní, vezme si z ní více magenergie.

Obecně tedy platí, že čím nižší je sféra, do které čaroděj proniká, tím vyšší množství magenergie z ní dostane. Ovšem také platí, že čím nižší bude kvalita této magenergie.

Pokud chce čaroděj čerpat méně kvalitní magenergii, získá jí následující množství:

$$\text{Magenergie} = \text{Vol} + \text{Úroveň} - \text{Sféra} + 5$$

Příklad: Marian, čaroděj čtvrté úrovně, při zaostření vůle těží magergií z druhé sféry s Kvalitou 2.

$$\text{Magenergie} = +6 + 4 - 2 + 5 = +13 \text{ (14 magů)}$$

Astrální půlnoc

„Za chvíli to přijde,“ zašeptala Laela.

Alonso se jí podíval do tváře. Za měsíčního svitu vypadala zvláštně – chladné světlo jako by proměnilo tu jemnou, krásnou elfskou tvář v umělecké dílo, snad obraz nebo sochu. Přisedl blíž, zvedl ruku, jemně se dotkl jejích vlasů...

„Ted!“ vyhrklá radostně. „Cítíš to? Astrální půlnoc! Jako by se všechno znovu narodilo! No tak, Alonso, posloucháš mě? Není to... magické?“

Povzděchl si a ruku položil zpět do klína. Podíval se na měsíc, který jako by ted' skutečně zářil nějak podivně, jasněji.

„Ano,“ řekl zklamaně, „cítím to.“

Bylo to bezesporu velmi magické.

Protože čaroděj získává svou magenergii přímo z astrálních sfér, dokáže vycítit, kdy nastane okamžik vhodný k opětovnému vstupu do sfér. Vycítí tedy půlnoc, okamžik na rozhraní starého a nového dne, kdy se astrální energie obnovuje.

Čaroděj dokáže *astrální půlnoc* vycítit tak silně, že se dokáže v tomto okamžiku i vzbudit, bude-li si to přát. Tato schopnost je automatická, není třeba provádět žádný hod.

Pokud je čaroděj v bezvědomí, není schopen astrální půlnoc postřehnout, ale po probuzení bude vědět, zda už proběhla (případně kolik jich proběhlo).

Shrnutí

Astrální sféry jsou nehmotným světem, existujícím zároveň s obyčejným světem fyzickým. Čarodějové je využívají, aby z nich čerpali magenergii, s jejíž pomocí sesílají kouzla. Ve sférách se nachází různě kvalitní magenergie a čaroděj si v závislosti na své úrovni může zvolit, jak kvalitní magenergii bude čerpat. Čím kvalitnější, tím jí bude méně, ale tím mocnější kouzla za ni lze seslat.

Čarodějové magenergii čerpají pomocí mentálních cviků zvaných zaostření vůle, v plném transu. Toto cvičení mohou provádět jen jednou mezi dvěma půlnocemi. Okamžiku, po kterém jsou schopni zaostření vůle znovu provést, říkají astrální půlnoc a jsou jej schopni vycítit dokonce i ve spánku.

ČAROVÁNÍ

Proč čarodějové podstupují všechna ta namáhavá duševní cvičení při získávání magenergie? Protože magenergie je klíčem k sesílání kouzel.

Řečeno důsledně, kouzlo je přirozeným projevem magenergie, která se z astrálního prostoru dostala do skutečného světa. Platí to obecně – v okolí magických zřídél, míst, kde magenergie do okolí sama prýští z astrálních sfér, jsou k vidění podivní tvorové, zmutovaní magií k nepoznání. Návštěvník takového místa trpí halucinacemi. Mezi stromy přeskakují blesky a Eliášovy ohně na konečcích prstů jsou běžnější než písek na poušti. Časoprostor je zdeformován – čas plyne rychlostí a směrem, který mu nepřísluší, a místa, jež se zdají blízko sotva na dosah ruky, jsou ve skutečnosti tisíce mil daleko.

Tak se projevuje divoká, nevázaná magenergie. Je neovladatelná, nikdo nedokáže předpovědět, co udělá. Proto čarodějové ve svých myslích magenergii zjemní a upraví, spletou ji do obrazců a vytvarují tak, aby dělala, co se po ní chce. Projevem jsou potom mnohem organizovanější kouzla, nejen efektní, ale zejména efektivní. Na takovou magii se lze spolehnout mnohem spíš, ve většině případů udělá to, co po ní čaroděj chce.

Občas se stane, že magie selže. Magenergie nabude zpět část své divoké nezkrotnosti a průběh kouzla si netroufne odhadovat ani ten nejodvážnější vizionář. Obvykle se to stává začátečníkům, když se učí nová kouzla, a mistrům, kteří uchlácholeni pocitem suverenity přecení své možnosti. Jsou však i případy, kdy se magie splaší bez nějakého viditelného důvodu. Dochází k tomu, i když zřídka. Je to riziko, se kterým čaroděj musí žít, pokud chce vůbec nějaká kouzla sesílat.

Obory kouzel

Čarodějové z historických a praktických důvodů dělí magii do několika *oborů*. Každý obor je specifický svým přístupem k tvorbě kouzel, každý má vlastní praktiky a každý kýžené ho cíle dosahuje jiným postupem.

Všechny svízelné situace je nakonec možné vyřešit pomocí kouzel z různých oborů. Některé z nich k tomu však poskytují vhodnější a přímočařejší prostředky.

Obory jsou dvakrát tři. V následujícím textu si je postupně představíme.

Obory magie života

Existují tři obory magie života, totiž magie *mentální*, *vitální* a *investigativní*.

Mentální magie se zabývá vědomím živých inteligentních tvorů, manipuluje s jejich duševními vjemy a pocity. K základním disciplínám patří zjišťování informací z mysli oběti, podouvání informací, našeptávání, sugesce, hypnóza, podrobování, psychické týrání a další metody více či méně vybíravé.

Velká část kouzel z oboru mentální magie se věnuje iluzím – přesvědčuje oběť kouzla, že vidí věci, které vidět nemůže, nebo naopak.

Velkou nevýhodou mentální magie je fakt, že je nepoužitelná proti tvorům, kteří „nemyslí“ nebo myslí výrazně jinak než lidský druh. Proto je těžko použitelná, ne-li nepoužitelná proti široké škále hub, zvířat a různých roztočivých bestií.

Vitální magie je magií života a smrti. Čarodějové zaměření na vitální magii se specializují na přímou práci s živou hmotou. Vitální magie má moc nad pochody v tělech živých tvorů, ovládá pohyblivost těla, smysly, práci vnitřních orgánů. Mezi mistrovská kouzla patří metamorfózy, magie proměn. Rozdíl mezi vitální a mentální magií je v tom, že mentální čaroděj terč přesvědčí o tom, že nic nevidí, kdežto vitální jeho oči rovnou vyřadí z provozu.

Magie investigativní vychází svým způsobem z magie mentální. Je jejím logickým pokračováním a rozšířením. Investigativní magie pracuje s lidskými vědomími jako s celkem. Není vázána na jednoho tvora.

Tato magie se zabývá shromažďováním a vyhodnocováním informací jako takových, hledá v lidských myslích odpovědi na otázky, které klade sám čaroděj. A podobně jako magie mentální sama, podsouvá či tvoří nové informace a zavléká plomluvy.

Obory magie hmoty

Magie hmoty se v kontrastu k magii života zabývá veškerou neživou přírodou. Skládá se z magie *časoprostorové*, *materiální* a *energetické*.

Prvním oborem je magie časoprostorová, zabývající se prací s časem a prostorem. Čaroděj dokáže čas urychlovat nebo zpomalovat, a čím je zkušenější, tím výrazněji. Dokáže čas i lokálně zastavit, na chvíli – než se okolní čas vzbouří a strhne ten zastavený s sebou. Čaroději s bohatou výbavou časoprostorových kouzel není žádná vzdálenost dost nepřekonatelná, žádná stěna dost silná a žádný otvor dost malý, aby se jím nedalo prolézt.

Cestování časem patří k nejvyšším umům, a zpravidla je možné vrátit se jen o zlomek času zpět – čím hlouběji do minulosti, tím je kouzlo náročnější. Uchovat si v minulosti vzpomínky „na budoucnost“, to po návratu zvládlo za celou dobu existence časoprostorových praktik dohromady snad deset vel mistrů.

Dalším z oborů je energetická magie. Tato disciplína se zabývá, jak její název napovídá, prací s energií. Co je to ona energie? Světlo, teplo, surové výboje, ochranné bariéry, silová působení. Hlavní pracovní náplní energetického čaroděje je magie ohně a síly. Dokáže vyvolat kouzelný oheň, dokáže se stát tvůrcem blesků, umí bojovat proti tíže věcí.

Energetický čaroděj však umí energii i vysávat, přesunovat a měnit v energii astrální, umí místo ochladit. A síla, která předmět nadlehčuje, se může docela snadno obrátit v nečekanou zátěž.

Posledním oborem magie hmoty je magie materiální. Obor materiální magie pracuje s materií fyzického světa. Materiální čaroděj umí objektům své práce měnit tvar, přidávat předmětům nové rysy a modelovat je, dokáže měnit i jejich velikost, zmenšovat je nebo zvětšovat a umí dokonce novou hmotu vytvářet, ačkoli to patří k mistrovským

kouskům. Klíčovým slovem tohoto oboru je transformace, změna tvaru.

Avšak předměty mají více vlastností než tvar a velikost. Co třeba skupenství? Ano, materiální magie nabízí klíč i ke změnám skupenství. Že jsi ještě neviděl led za pokojové teploty, netající a na omak teplý? Tak to se připrav, že ti tvůj mistr předvede nejedno překvapení. Že dřevo nemůže téci? Že ze vzduchu nelze vytvořit obouruční meč? Kdeže...

Další možností je změna viditelnosti. Předmět nebo bytost je možné udělat částečně, nebo dokonce zcela neviditelnou.

Profil čaroděje

Každý z čarodějských oborů představuje jiný přístup k magii jako takové. Navíc každý z oborů v sobě obsahuje celou řadu různých skrytých mechanismů, které se adept naučí používat až s postupem času. Na začátku by je jen těžko dokázal uplatnit, a mnohem pravděpodobněji by kouzlo pokazil.

Tyto skryté mechanismy a kličky je však nutné využívat, má-li být seslané kouzlo skutečně silné. Obvykle totiž umožňují tvarovat magenergii tak, aby byla efektivnější a její síla co nejvíce vzrostla. Proto je možné sesílat ta opravdu silná kouzla, až když má čaroděj náležitou praxi v daném oboru.

Jenže oborů je několik a každý dokáže něco trochu jinak, tak, aby to bylo použitelné v situaci, kde jiný obor selže. Lidský (a ani elfí či trpasličí) život není dost dlouhý, aby stačil na naučení se všech mechanismů ve všech oborech.

Proto musí čaroděj vždy volit. Chce být mistrem jednoho oboru? Skutečným mistrem, pro něhož neexistuje v daném oboru neznámá, mistrem, který kouzla daného oboru sesílá jen tak mimochodem při popíjení dobrého vína ve sklípku „U opilého druida“? Nebo raději praktickým čarodějem pro každou příležitost, který umí každý z oborů tak trochu, má širokou základnu kouzel, ale žádné skutečně mocné?

Je to jen na tom kterém čaroději. Někdo uvítá možnost dostat se pomocí magie z každé situace. Jiný se raději spolehne na to, že když už nastane problém řešitelný jeho kouzly, může to být zatraceně vážný problém, a přesto situaci snadno zvládne.

Při postupu

Na každé nové úrovni si čaroděj volí, který z oborů bude studovat. Během tohoto studia se může naučit celkem čtyři nová kouzla. Tři musejí být z oboru, který si čaroděj právě zlepšuje, čtvrté kouzlo může být z kteréhokoliv oboru. Je tedy možné naučit se čtyři kouzla z jednoho oboru, ale výhodnější bývá využít volného čtvrtého kouzla pro studium některého z vedlejších oborů.

Množství znalostí, které čaroděj studiem některého oboru načerpá, je dáno *stupněm znalosti oboru*. Na začátku zná čaroděj každý obor na nultém stupni. S každým zlepšením oboru si zvýší také stupeň znalosti tohoto oboru.

Příklad: Čaroděj Mykóza se při úvodním výcviku na první úroveň naučil obor časoprostorové magie na první stupeň, vybral si tři kouzla časoprostorové magie a jedno kouzlo z materiální magie.

Později přestupoval na druhou úroveň a rozhodl se zlepšit se v materiální magii. Vybral si tři kouzla z materiální magie a jedno z investigativní. V tu chvíli uměl materiální i časoprostorovou magii na prvním stupni, protože se každý z těchto oborů učil právě jednou. Znal přitom celkem tři kouzla časoprostorová, čtyři materiální a jedno investigativní.

Při přestupu na třetí úroveň se opět zlepšil v časoprostorové magii. Tři kouzla si vybral z časoprostoru a jedno přidal z vitální magie. Tak měl materiální magii na prvním stupni a časoprostorovou na druhém stupni.

Mistrovská úroveň

Každý obor lze studovat do desátého stupně. Na desátém stupni je čaroděj v daném oboru mistrem a dále se v něm nedokáže zlepšovat.

Označení kouzel

V části Grimoár najdeš množství různých zaklínadel. Když se tam podíváš, zjistíš, že jednotlivá kouzla jsou popsána víceméně jednotným způsobem. V této kapitole se dozvíš, co který z parametrů znamená.

Jméno: Toto jméno je dáváno kouzlu zejména pro snadnou komunikaci mezi jednotlivými mistry a žáky ze stejného teritoria. Mezi zeměmi či dokonce městy se může jméno jednoho kouzla značně lišit, a naopak kouzla stejných jmen mohou mít velmi rozličné účinky. Netřeba zdlouhavě hovořit o souvislostech provázejících seslání užitečného dýchánkového kouzla *Odlož šavli, příteli* na osobní stráž vévody Eritrejského, ani o tom, proč pak vévodova choť Johanna potřebovala nový šat.

Magenergie: Zde je uvedeno, kolik magenergie je kouzlem požadováno a jak kvalitní musí být. První hodnota je počet magů, druhá (v hranaté závorce) je Kvalita magenergie.

Náročnost: Tento parametr určuje, jak je těžké kouzlo seslat. Mnoho kouzel má uvedeno několik stupňů náročnosti, a čím se čarodějovi daří při seslání kouzla lépe, tím silnější varianta kouzla bude vyvolána. O herních mechanismech spojených s Náročností se dočteš v sekci Seslání kouzel.

Příklad: Kouzlo *Zdvojená střela* má tři stupně Náročnosti: +18, +21 a +24. Když čaroděj překoná Náročnost +18, kouzlo střelu, již čaroděj třímá, zdvojí. Ovšem pokud překoná +21, bude střela ztrojena, a při překonání +24 dokonce zdesateronásobena.

Vyvolání: Podstatné je také to, jak dlouho trvá vyvolávání každého kouzla. V této kolonce je uvedena doba, kterou čaroděj sesláním kouzla stráví.

Dosah: Dosah představuje maximální vzdálenost mezi čarodějem a epicentrem (tedy středem působení) seslaného kouzla. Čarodějové rozeznávají následující kategorie Dosahu: „0“, „dotyk“, „dohled“ a „znalost“. Kouzla s Dosahem „0“ čaroděj může sesílat jen sám na sebe.

Pro seslání kouzla s Dosahem „dotyk“ se čaroděj musí zamýšleného terče kouzla (ať už je jím tvor, předmět nebo místo)

dotknout. Pokud je důvod pochybovat, že se mu to povede, lze použít souborový systém popsaný v PPH (část Vlastní hra, kapitola Boj). Čaroděj má při tom bonus +3 k ÚČ, neboť mu stačí dotknout se protivníka, nemusí jej zranit.

Kouzla s Dosahem „dohled“ lze sesílat na tvory, jež čaroděj vidí. Musí je přitom vidět přímo; pokud je o jejich činnosti informován zprostředkovaně (např. pomocí věštecké koule), nestačí to. Na druhou stranu je za přímý pohled považován i pohled skrze okno, pomocí zrcadla, atd. Mezi sesilatelem a terčem musí být možno vést jeden paprsek světla.

V případě kouzel s Dosahem „znalost“ musí mít čaroděj ke svému terči tzv. zapamatovaný kontakt, a to se Silou aspoň –4. Více o tom najdeš v sekci Zapamatování si kontaktu v kapitole Mentální souboj. Pokud tento kontakt nemá, musí terč velice dobře znát, o čemž rozhoduje PJ. To je důležité i u investigativní magie, kde je častým jevem kouzlo s dosahem „znalost“, přičemž není nutné si kvůli tomu ke každé informaci zapamatovávat kontakt.

Rozsah: Tento parametr předepíše plochu zasaženou kouzlem nebo počet tvorů či předmětů, které je kouzlo schopno ovlivnit. Příkladem Rozsahu je „čaroděj“ – takové kouzlo působí jen na sesilatele, „1 tvor“, „1 projektil“,...

Trvání: Udává jak dlouho bude magie pracovat. Oběť kouzla může být kouzlem ovlivněna i poté, co samo kouzlo skončí. Například kouzlo, které oběť zraní, může trvat jen nepatrný zlomek času, ale oběť bude jeho následky nést celé dny. Trvání kouzla se obvykle uvádí jako bonus, který podle Tabulky času převedeš na skutečnou hodnotu (např. Trvání „+0“ znamená, že kouzlo bude působit jedno kolo). U některých kouzel je jako Trvání uvedeno „ihned“. Taková kouzla trvají jen nepatrně krátký okamžik – spustí vzápětí poté, co čaroděj dokončí kouzlení, a ještě v tom samém kole skončí.

Kouzla sesílaná jedno kolo začnou účinkovat ještě v tom samém kole, v němž seslání započalo, a do doby jejich trvání se započte celé toto kolo. Proto pokud je trvání kouzla jedno kolo, kouzlo skončí ještě v tomtéž kole, v němž je čaroděj seslal.

Studium kouzel

Knižovnou se rozléhalo hlasité chrápání, doprovázené šustěním papíru.

„Co to je?“ zeptala se udiveně Laela.

„Starý mistr Balthus,“ odvětil s nezájmem Alonso. „Vždycky tu po nocích studuje.“

Seslání kouzel je, vulgárně řečeno, jako vaření. Aby dosáhl kýžených výsledků, musí čaroděj jednak dodržovat nějaká obecně známá pravidla a jednak postupovat dost přesně podle určitého receptu.

Jakkoliv může být vaření komplikovanou a záladnou činností, seslání kouzel je řádově náročnější. Recept na uvaření kouzla je nutno dodržovat pedantsky, protože každá drobná odchylka se ve složitém algoritmu běhu kouzla násobí do ohromných rozměrů. Tuhle čaroděj trochu zaimprovizuje a místo kouzla na usmažení dvaceti skřetů vykouzlí nefunkční změt energetických výbojů, které ublíží tak maximálně jemu.